

เทศน์เช้า วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๑

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมนะ ตั้งใจฟังธรรมๆ ฟังธรรมเพื่อความฉลาด ฟังธรรมเพื่อหัวใจที่มั่นคง ฟังธรรมเพื่อหัวใจที่มีคุณธรรม หัวใจที่มันมีความสุขใจ ถ้าหัวใจที่มีความสุข เรามาวัดมาวากัน มาวัดมาวากันก็เพื่อปรารถนาความสุข

วันนี้วันพระ วันพระ ผู้ประเสริฐ ประเสริฐในหัวใจนั้น ถ้าประเสริฐในหัวใจนั้นนะ สิ่งของมัน จะประเสริฐได้มันต้องมีการฝึกหัดฝึกฝนมา ถ้าฝึกหัดฝึกฝนมา มันเข้มแข็งขึ้นมาแล้วมันเห็นสิ่ง ต่างๆ มันเป็นแค่ประเพณีวัฒนธรรม เป็นแค่ประเพณีวัฒนธรรมนะ

เราดูข่าวสาร ดูร้านกาแฟมันไปทำโลงศพให้คนไปนอนนะ เดียวนี้โยมทำเหรียญกัน ทำทุกอย่างพร้อมหมด ไม่ต้องมีให้พระทำ เหรียญใครก็ทำได้ ทำที่โรงงานนะ เหรียญหนึ่งหกสลึง เวลาขายยี่สิบ ไปขายร้อยหนึ่ง นี่มันเป็นธุรกิจทั้งนั้นนะ

แต่สมัยโบราณมันเป็นเพราะว่าครูบาอาจารย์ เกจิอาจารย์ที่รุ่นโบราณมันเป็นวัฒนธรรม ของไทย ไปวัดไปวา เขามีของขำร่วย เขาให้ ให้เป็นของขำร่วยไง แล้วให้เป็นของขำร่วย อย่างเช่นสมเด็จโต ที่มีพระดั่งๆ เมื่อก่อนเขาให้เป็นของขำร่วยกัน ของมันเป็นของที่ระลึก ระลึก ด้วยคุณงามความดีนะ

เรามีครูบาอาจารย์ของเรา นะ เวลาท่านอยู่ป่าอยู่เขา ท่านลอง ไร่เรื่องพระนี่เขาจะ ทดสอบ ท่านลองนะ ลองเพ่ง เพ่งจนตะกวดมันหมุนเลย หมุนในบาตร แล้วท่านก็ทดสอบเอาไป แขนงคอกหมาไว้ เวลาคนเข้าไปในป่านะ ไปยิง ยิงไม่ออก แล้วเวลาคนอยากได้ต้องไปจับหมาตัว นั้นแล้วแกะเอาจากหมา

ท่านทำของท่านอย่างนั้น ไร่เรื่องฤทธิ์เดช เรื่องประเพณีวัฒนธรรม มันเป็นวัฒนธรรมให้ เรามาวัดมาวากัน มาวัดมาวากันทำไม มาถือศีล มาประพฤติปฏิบัติ มานั่งสมาธิภาวนา นั่งสมาธิภาวนาเพื่อหัวใจ

บอก “ไปวัดแล้วไม่เห็นมีอะไรทำเลย ใ้อโฮ! ไม่เห็นทำอะไรเลย ไปถึงพระ พระก็ตักเอาๆ แล้วก็ฉันแล้วก็กลับกุฏิ ปล่อยให้เราเคว้งคว้างไม่มีอะไรทำเลย”

ทางจงกรมไปไหน นั่งสมาธิไปไหน

อยู่ในบ้านในเรือนเรานะ ถ้าในบ้านในเรือนของเราอบอุ่น ในบ้านในเรือนของเรานะ มีแต่คนที่เจรจา กัน คนคุยกันเข้าใจได้ ในบ้านในเรือนเราอยากกลับบ้านนะ เราอยากกลับบ้าน กลับเรือนของเรา เพราะบ้านเรือนของเรามันอบอุ่น มันที่พึ่งอาศัย

ถ้าบ้านเรือนของใครมีแต่ความขัดแย้ง ในบ้านในเรือนของใครมีแต่การทะเลาะเบาะแว้ง ในบ้านเรือนของเรานะ กลับไปแล้วมีแต่คนมีการกระทบกระทั่งกัน มันน่าเบื่อหน่าย ทำงานเสร็จแล้วไม่อยากหันหน้ากลับบ้าน มันอยากหันหน้าไปที่อื่นเลย ไม่อยากกลับบ้าน ไปอยู่สวนสาธารณะ ไปนั่งที่ไหนก็ได้ขอให้มันพ้นไปวันวันหนึ่ง ไม่อยากกลับบ้าน เพราะในบ้านมีแต่ความขัดแย้ง ในบ้านมีแต่ความทุกข์ความยากใจ

นี่ก็เหมือนกัน หัวใจของเราๆ ที่ไปวัดไปวาขึ้นมา หัวใจของเรามันคิดดีคิดชั่ว หัวใจของเรามันทุกข์มันยาก หัวใจของเรามันมีความกดดัน หัวใจเรามันทุกข์มันยาก มันไม่มีที่พึ่งอาศัย

ดูคนไร้บ้านๆ สิ คนไร้บ้านมันนอนอยู่ตามข้างถนน มันไปนอนอยู่นะ มันทำไมถึงคนไร้บ้านล่ะ

คนไร้บ้านบางคนเขาเป็นเศรษฐีเก่า นะ เขาประกอบธุรกิจของเขา เขาทำสิ่งใดของเขา แล้วเขามีความผิดพลาด มีความผิดพลาดขึ้นมา เขามีความซื่อสัตย์ เขาไม่ไปคดไปโกงใคร เขาใช้ชีวิตของเขาตามยถากรรมของเขา

มีคนไร้บ้านมากมายมหาศาลที่เคยทำธุรกิจ เวลาเขาบอกว่า “ผมเคยมีทั้งนั้นนะ รถเก๋งผมก็เคยมี ผมเคยมีบริษัททั้งนั้นนะ แต่ผมไปเล่นหุ้น ผมหมดตัว” นี่เยอะเยอะไปหมด

คนไร้บ้าน เวลาคนไร้บ้านเหมือนหัวใจของเรา หัวใจของเรามันว่าเหว่ หัวใจของเรามันทุกข์ยาก หัวใจของเราหาที่พึ่งพาอาศัย

วันนี้วันพระๆ พระผู้ประเสริฐ ประเสริฐที่ไหน

เขาไปอินเดียวกันไง สังฆเวชนียสถานทั้ง ๔ ไปให้ระลึกถึงพระพุทธเจ้า แต่ครูบาอาจารย์ของเราให้เราหลับตาลง หายใจเข้านึ้กพุท หายใจออกนึ้กโธ พยายามทำบ้านเรือนของเราให้สงบเข้ามา

บ้านเรือนของเรามีแต่ความฟุ้งซ่าน บ้านเรือนของเรามีแต่ไฟไหม้ บ้านเรือนของเรามีแต่คนเล่นการพนัน บ้านเรือนของเรามีแต่เหล้ายาปลาบั้ง บ้านเรือนของเรามีแต่ความทุกข์ความยาก แล้วมันจะไปเจอพุทธะที่ไหนล่ะ นี่ถ้ามันมีสติมีปัญญา พยายามบังคับ

เวลาคนเริ่มต้นมา ไปวัด วัดป่า วัดกรรมฐาน ไปแล้วทิ้งๆ ขว้างๆ ไปแล้วไม่มีอะไรเลย

ใช้วัดที่เขาทำกิจกรรม วัดหลอกเอาตังค์ จะบอกว่าหลอกแตกเลยล่ะ นั่นมันเป็นประเพณี วัฒนธรรม วัฒนธรรมของคนที่เขาไปวัดไปวากัน

แต่พระกรรมฐานๆ ที่สงบสั่งเจ้าเคารพสถานที่ เคารพความสงบวิเวกนั้น สัปปายะ ๔ สัปปายะ ๔ เขาแสวงหา เวลาแสวงหา ครูบาอาจารย์ที่ท่านประพฤติปฏิบัติท่านเข้าป่าเข้าเขาของท่านไป

แล้วทำไมพระไม่ไปอยู่ในป่าในเขา มาอยู่ในเมืองทำไม มาอยู่ในเมืองทำไม

อยู่ก็อยู่ป่านะ อยู่ก็อยู่ในจุดดงควัตร จุดดงควัตร สิ่งที่เคยร้องขับเกลากิเลส เราไปวัดไปวาไปวัด ไปวัดไปวาเราก็ทำตามเขาสี

เวลาคนมาวัดเขาจะมาถามเลยว่า “หลวงพ่อบุญญาตหรือยัง หลวงพ่อบุญญาตหรือยัง”

อนุญาตก็อนุญาตทำตามที่เขาอยู่เขาทำ ห้ามทำเกินกว่านั้น ห้ามแซงหน้าแซงหลัง ถ้าแซงหน้าแซงหลังมันแค่นั้นนะ ต่างคนต่างอวดชั่ว ไม่ใช่อวดดี ไม่มีอะไรดีให้อวดหรอก มีแต่อวดชั่ว

ถ้าอวดดี อวดดี อวดดีที่ไหน อวดดีคือความสงบระงับในหัวใจนั้น เห็นไหม หายใจเข้า นึ้กพุท หายใจออกนึ้กโธมันแสนยาก หายใจเข้านึ้กพุท หายใจออกนึ้กโธ

เวลาไฟไหม้บ้านเขาต้องแจ้งบรรพเทาสถาธรรณภัยมาดับไฟ นี่ก็เหมือนกัน เวลาบ้านใครของหาย บ้านใครมีคดีความ ต้องไปแจ้งตำรวจให้ตำรวจมาจับ ให้ตำรวจมาพิจารณา แต่หัวใจของเราล่ะ จะไปแจ้งใคร

นี่ไง เป็นชาวพุทธไง แล้วก็ตีโพยตีพาย “เป็นชาวพุทธ ทำบุญแล้วได้บุญมากๆ ทำบุญกุศลมาทั้งชีวิต ชีวิตนี้มีแต่ความทุกข์ยาก ชีวิตมีแต่ความดิ้นรน ไม่เห็นมีความสุขตรงไหนเลย”

แล้วทำบุญอะไรล่ะ

เวลาทำบุญขึ้นมา ดับไฟสิ ดับไฟในหัวใจของตน ถ้าดับไฟในหัวใจของตน หายใจเข้านี่ก็ พุท หายใจออกนี่ก็โธ

เวลาเขาฉีดน้ำไปที่ไฟนะ ที่มันมีเชื้อเพลิงนะ เป็นสิ่งที่พลังงานมันจะปะทุไฟทันทีเลย

นี่ก็เหมือนกัน เวลาจะมาดับไฟ “ไปวัดคราวนี้ภาวนาจะให้ เป็นสมาธิ ไปวัดคราวนี้ภาวนาจะให้ เป็นพระอรหันต์เลย” มันมีแต่ไฟปะทุกับไฟ มันยิ่งเดือดร้อนขึ้นไปใหญ่

เรามีสติปัญญาของเรา หายใจเข้านี่ก็พุท หายใจออกนี่ก็โธ พยายามบังคับของเรา

งานอย่างอื่นเราก็กี่ทำได้ เวลาบอกเลยนะ เราเป็นคนทุกข์คนยาก เราเป็นคนที่ไม่มีความงานอาบเหงื่อต่างน้ำแบกหามทุกอย่างอะไรก็ทำมาแล้ว แต่เวลาหายใจเข้านี่ก็พุท หายใจออกนี่ก็โธทำไมทำไมไม่ได้

งานอย่างอื่นนะ ภาษานักเลงนะ จะให้ไปฆ่าใครยังฆ่าได้เลย แล้วเวลาให้ฆ่ากิเลสมันฆ่าไม่ได้ เวลากิเลสในใจของเอ็ง เวลาความเครียด เวลาความทุกข์ความยากในใจของเอ็ง เอ็งทำไมไม่ฆ่ามันล่ะ เอ็งจะไปฆ่าใคร เอ็งจะไปทำลายใคร นี่ทำลายใคร เห็นไหม

หลวงตาท่านสอนประจำ เวลาพรหมวิหาร ๔ เรามีความเมตตา มีความกรุณา มีความช่วยเหลือเขาเต็มที่ทั้งสิ้น แต่ถึงที่สุดแล้วถ้าทำไม่ได้ก็อุเบกขา เพราะสัตว์โลกเป็นไปตามกรรม เขาได้สร้างเวรสร้างกรรมของเขาอย่างนั้น เขามีความรู้สึกนึกคิดอย่างนั้น พันธุกรรมของจิตเขาเป็นอย่างนั้น เขามีความดีด้านอย่างนั้น

เวลาคนพันธุกรรมเขาดี เกิดมาดีนะ เกิดมาดี เขาจะทุกข์เขาจะยากขนาดไหน เขาจะสร้างคุณงามความดีของเขา เขาจะทำคุณงามความดีของเขา เขาทำเพื่อประโยชน์ของเขา

เวลาหลวงตาท่านสอน “ใครจะดีใครจะชั่วมันเรื่องของเขา เราจะทำความดีของเราจะ เราจะทำทำความดีของเราจะ”

แล้วพอทำความดีแล้ว คนนี้เป็นคนโง่ ดูลิ โลกเขา เขามีการแข่งขัน มีการช่งชิงกัน ใ้เรามาเสียสละ เสียสละอยู่นี้เป็นคนโง่เขลา เวลาโลกมันเหยียดหยามไ้

แต่ถ้าเป็นทางธรรม ทางธรรมเป็นผู้ประเสริฐ ประเสริฐเพราะอะไร เพราะมันไม่สร้างเวรสร้างกรรมต่อไปไ้

เวลาบ้านข้างในไฟมันก็ปะทุ มันก็เผาผลนอยู่แล้ว ทำไม่ต้องให้บ้านข้างนอกมันปะทุเผาผลนอีกล่ะ เวลาจะเอาชนะคะคานใคร ชนะได้ทั้งนั้นนะ สู้ตายแล้วก็ไปติดคุก ไปติดคุกนั้นเป็นเรื่องปลายเหตุ ใ้ที่ไปมาเขาไปทำลายเขานั้นนะเวรกรรมทั้งนั้น

กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน

“เวลาทำบุญกุศลไม่เห็นได้บุญกุศลเลย ชาวพุทธทำบุญแล้วไม่เห็นได้บุญเลย”

บุญคืออะไร บุญคือรางวัลที่หนึ่งหรือ

บุญคือความสุขของใจ เห็นใหม่ มาวัดมาวา คนที่สูงส่งมีกิตติศัพท์มาก เวลาเขามีคุณธรรมในใจของเขาเนะ เขามาวัดมาวาเขาสงบเสงี่ยมของเขา เขานิ่งของเขา นั้นนะบุญของเขา ใ้คนที่มาแล้วแจ้ๆๆ อยากใ้คนมองหน้า อยากใ้มีคนรู้จัก แหม! มีคนเยอะๆ แล้วชอบ

มาเจอเรากระเด็นหมดนะ เพราะอะไร

นี่ไ้ อย่าเอากิเลสมาอวด เอาคุณงามความดีมาอวดกันสิ เอาคุณงามความดี เอาสัจธรรมมา ถ้าเอาสัจธรรมมา

ใ้เรื่องประเพณีวัฒนธรรมนะ มันเป็นเรื่องของท้องถิ่น มันเป็นตำนาน เวลาตำนานที่ไ้ไหนขึ้นมาเราก็เห็นดีเห็นงามด้วยนะ เพราะมีตำนานอย่างนั้นทำให้ชุมชนนั้นเขามีอุดมการณ์

ของเขา เขาภูมิใจในอุดมการณ์ของเขา ตำนานของเขา นั่นมันเป็นตำนานท้องถิ่น นั่นท้องถิ่น
มันเป็นเรื่องของคนหรือเปล่า มันเรื่องหัวใจหรือเปล่า

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารภว่าหรือสัตว์ขันธ์สัตว์หรือหัวใจที่มันทุกขมันยากนี้

จิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เวลาเกิดเป็นมนุษย์เป็นอริยทรัพย์ เวลาเกิดเป็น
เราๆ นี่เป็นอริยทรัพย์ เป็นอริยทรัพย์เพราะอะไร เพราะสติปัญญาความเป็นมนุษย์ พอสติปัญญาเป็น
มนุษย์ มนุษย์มีกฎหมายคุ้มครองๆ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ เวลาไปเที่ยวสวนเห็นคน
เกิด คนแก่ คนเจ็บ คนตาย “เราต้องเป็นเช่นนี้หรือ”

เป็น คนเกิดมาเป็นหมด “เราต้องเป็นเช่นนี้หรือ ถ้ามันเป็นเช่นนี้มันต้องมีฝ่ายตรงข้ามที่
ไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย”

เวลาไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย จินตของแต่พอมันไม่อยากตายก็ไปหาอายุวัฒนะ
ทุกคนไปหากันหมดเลย หาในโลกนี้เลย บอกว่ากินแล้วไม่ตายๆ...ไม่มี

เกิดมาต้องตายทั้งหมด เพราะเกิดมา ผลของวัฏฏะ เป็นเรื่องสสาร เรื่องธรรมะเป็น
ธรรมชาติใจ มันแปรปรวนเป็นธรรมดา โลกนี้เป็นอนิจจังทั้งหมด ไม่มีอะไรคงที่หรือคง เว้นไว้แต่
ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลามันเกิด เกิดไตรลักษณ์ คำว่า “เกิดไตรลักษณ์”
นะ เวลาเกิดไตรลักษณ์ คือ สมบัติ ปัญญา เวลาเกิดเป็นภาวนามยปัญญา

ปัญญาที่เกิดว่าเป็นอนัตตาๆ นะ เป็นอนิจจัง เป็นเรื่องสสาร เป็นเรื่องของโลกใจ เวลา
เป็นอนัตตาๆ ทำไมมันถึงเป็นอนัตตาละ อนัตตาๆ ในหนังสือมันก็เป็นชื่อ อนัตตาที่ความคิดก็
เป็นความคิด

เวลาอนัตตามันเกิด มันเกิดจากจิต เวลาจิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ตัวตน สิ่งที่มี
อยู่ที่นี่ สสารที่มันมีอยู่ที่นี่ เวลาทำความเข้าใจของใจเข้ามาๆ ถ้าใจมันสงบระงับขึ้นมาแล้ว ใจมัน
สงบระงับแล้ว ตัวตนๆ สิ่งที่ทำลายตัวตนๆ ใครทำลายได้

ทำลายเรา เราก็เปลี่ยนชื่อไป เปลี่ยนชื่อ เปลี่ยนที่อยู่ โอนสัญชาติเลย เปลี่ยนได้หมดเลย แล้วมันไปไหนล่ะ มันพ้นไหม มันไม่มีสิทธิ์พ้นหรอก

แต่เวลานั่งลง หายใจเข้านี่ก็ พุทหายใจออกนี่ก็ โพยายามเข้าสู่บ้านเรา เข้าไปสู่จิตของเรา ถ้าจิตของเรา จิตของเราจิตที่มันสงบแล้วนะ จิตที่สงบแล้ว ถ้าจิตมันมีสัมมาสมาธิ มีสติสัมปชัญญะนะ มันจะมหัศจรรย์กับสิ่งที่มีคุณค่า ว่าสิ่งที่ประเสริฐๆ นะ ชีวิตนี้มีค่ามาก

เพราะสิ่งที่มีชีวิต คนจะชั่วร้ายขนาดไหนมันก็แก้ไขได้ สิ่งที่มีชีวิต คนจะดีงามขนาดไหน สูงส่งขนาดไหน มันทำให้มันเจริญงอกงามขึ้นมาได้ มันทำให้จิตนี้เป็นอริยบุคคลได้ มันทำให้จิตนี้ทำลายตัวตน ทำลายตัวมันเองได้

พอเวลามันทำลายตัวมันเองแล้วนี่ไง สิ่งที่ว่าไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย อะไรไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย แล้วเวลามันเป็นธรรมชาติ สิ้นกิเลสไปแล้วมันเหลืออะไรไว้

นี่ไง “จิตนี้ไม่เคยตายๆ” เห็นพระที่สงบกันนัก “จิตนี้ไม่เคยตายๆ” แล้วมันเป็นอย่างไร ละ “จิตนี้ไม่เคยตายๆ” ก็นึกแก้วนกขุนทองไง เอ็งก็จำขี้ปากหลวงตามาพูดนะสิ เอ็งเคยเห็นจิตเอ็งไหม

ถ้าคนเคยเห็นจิตนะ เหมือนคน คนเราสร้างสถานะขึ้นมาจนมันคงขึ้นมา ถ้ามันคงขึ้นมา เขามันคงขึ้นมาได้เพราะอะไร คนเราทำหน้าที่การงานร่ำรวยมหาศาลมากมายนัก แล้วไปเที่ยวเล่นการพนัน ไปเที่ยวให้พรรคพวกหลอกลวง ไปหมดนะ

คนที่เขาจะร่ำรวยได้ หนึ่ง เขาต้องทำมาหากินก่อน เขารู้จักประหยัดมัธยัสถ์ เขารู้จักเก็บรักษา เขาดูแลทรัพย์ของเขา นี่ไง ถ้ามันเป็นจริง คนที่มีสติปัญญาเขารักษาของเขา

นี่ก็เหมือนกัน จิตเป็นอย่างไร ถ้าจิตทำสัมมาสมาธิได้ มันก็เหมือนคนไร่บ้านๆ คนไร่บ้าน เขาเคยเป็นเศรษฐีมาก่อนนะ เขาหมดเนื้อหมดตัว ด้วยความซื่อสัตย์ของเขา เขาไม่ปลิ้นปล้อนใคร เขาใช้ชีวิตที่เหลือของเขาด้วยเวรด้วยกรรมของเขา

นี่ก็เหมือนกัน พอจิตสงบแล้ว จิตมันเป็นอย่างไร ถ้าจิตสงบแล้วมันก็มีบ้านมีเรือนของมัน ถ้ามีบ้านมีเรือนแล้วใช้ไม่เป็นมันก็เผาเรือนของมัน นี่ถ้าจิตสงบแล้วยกขึ้นวิปัสสนา

ว่ามันจะเป็นอนัตตา...ยัง อีกไกลนักกว่าจะเป็นอนัตตา

ความเป็นอนัตตา อนัตตาคืออะไร อนัตตาคือการทำลายอวิชชา ทำลายตัวตนอันนี้ไง ถ้าทำลายตัวตนอันนี้ พระโศดาบัน สักกายทิฏฐิ วิจิกิจฉา สัตถัพพตปรามาส มันทำลายตัวตนเป็นขั้นๆ ขึ้นไป ถ้ามันทำลายตัวตนเป็นขั้นๆ ขึ้นไป มันจะละเอียดขึ้นไป นี่พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน นี่ผู้ประเสริฐไง

หายใจเข้านี่กพุทธ หายใจออกนี่กโธ เป้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตัวเป็นๆ อยู่เป็นตัวเป็นๆ กลางหัวใจของเราเนี่ย คนเกิดมามีพุทธะอยู่ทุกคน แต่เกิดมาแล้ว ประเพณีวัฒนธรรมก็ อ่อนวอนขอเอา อ่อนวอนขอต่างๆ มันเป็นประเพณีวัฒนธรรม ประเพณีของชาวพุทธ วัฒนธรรมของชาวพุทธ

เราภูมิใจมากนะ ดุสิ ตอนเนี่ยะ ททท.เอามาขายกินทั้งนั้นนะ มาเที่ยววัดทั้งนั้นนะ มาเที่ยวสิ่งที่บรรพบุรุษของชาวไทยได้สร้างสมวัฒนธรรมประเพณีไว้ แล้วก็ล้างเอาดั่งค์ฝรั่ง

แล้วพวกเรานะ เรามีพระฝรั่งมาบวชอยู่ด้วยกัน เขาเคยคุยกับเรา บอก คนไทยเหมือนกบเผือกอบัว เขาเป็นฝรั่งนะ เขาจะบวชเขาต้องไปบวชที่อินเดีย บวชที่อินเดียเสร็จแล้ว ตามความเข้าใจของฝรั่ง พอบวชอินเดียเสร็จก็บอกว่าเขาอยากจะเป็นพระ เป็นพระต้องมาบวชที่ลังกา แล้วอยากจะทำปฏิบัติ ปฏิบัติต้องมาเมืองไทย

แล้วพอเขามาเมืองไทย เขาเห็นคนไทย เฮ้ย! มันไม่เอาเลย มันไม่รู้จักหายใจเข้านี่กพุทธ หายใจออกนี่กโธ มันไม่เคยจะภาวนาเลยนะ เหมือนกบเผือกอบัว

ฝรั่งมันเห็นคนไทยมันตกใจนะ เขาแสวงหา เขาดี๊นรน เขาชวนชววย เขาต้องการ แล้วเขาทำของเขาเพื่อชีวิตของเขา เพราะทางโลกเขาก็ศึกษา เขามีหน้าที่การงานของเขาประสบความสำเร็จทางโลก

เพื่อนเราองค์หนึ่งเขาบอกเขานี้วิเศษ เขาชี้อะไรสมบัติทางโลกเขาได้หมดเลย เพราะพ่อเขาเป็นเศรษฐีรวยมาก ชี้ได้หมดเลย แล้วชี้จนไม่รู้จะเอาอะไรไป ก็เลยไปเสพยาเสพติด พอเสพยาเสพติดถึงที่สุดแล้วทำอะไรไม่ได้ก็จะชี้ฆ่าตัวตาย สูดทำยาแล้วก็มาเจอพระพุทธานุศาสนาก็มาบวช เห็นไหม

นี่เวลาฝรั่งเขามาเที่ยวหา เขามาเห็นคนไทย กบเผือกอบัว เพราะอะไร เพราะเขาศึกษา
ทางโลกจนเข้าใจถึงธรรมชาติ นักวิทยาศาสตร์เข้าใจธรรมชาติแล้วมันจับลงไม่ได้

ไอ้ของเรา “ธรรมะเป็นธรรมชาติ” แล้วก็นิพพานว่าง ว่าง”

ว่างอะไรของมึง ว่างชี้หมา

ถ้าว่างจริงๆ ว่างจริงมันไม่มีกิเลสไง ไม่มีการแข่งขัน ไม่มีการเสียดสี ไม่มีการครอบงำ
ไม่ทำลายใครๆ ทั้งสิ้น ถ้าจะทำลายก็ทำลายกิเลสของตน

หลวงตาหรือครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมนะ ท่านไปไหนท่านจะไม่แสดงตัวตนเลย เพราะ
ถ้าแสดงตัวตนแล้วมันเป็นภาระของคนที่จะมาอุปัฏฐากดูแลรักษา ครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรม
ท่านไปไหนท่านจะหลบจะหลีก ไม่ให้ตัวของท่านเป็นภาระของใคร

ครูบาอาจารย์ที่เป็นครูบาอาจารย์ที่แท้จริงท่านจะไม่ทำตัวของท่านให้เป็นภาระของใคร
ไม่ต้องให้ใครมาแบกหาม ไม่ต้องให้ใครมาดูแล ท่านจะดูแลตัวท่านเองได้ด้วยคุณธรรมในใจ
ของท่าน นี่เป็นครูบาอาจารย์ที่แท้จริง

ในปัจจุบันนี้มันแหกกันไปที่แหกกันมา กลัวจะไม่มีคนเดินตามหลัง มึงยังกลัวเลย มึงยัง
เหงาอยู่เลย แล้วมึงจะเอาคุณธรรมมาจากไหน

ครูบาอาจารย์ของเรา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านอยู่ในป่า ใครจะไปทำบุญต้องซื้อ
ทางเข้าไป จะไปหาครูบาอาจารย์ของเราต้องชวนขวายเป็นเข้าไป นั่นเป็นของจริง ไม่ต้องมาสงสาร
ไม่ต้องมาดูแล ดูแลตัวมึงนั่นแหละ ดูแลหัวใจของมึงนั่นแหละ หัวใจของมึงนะหลอก หลอกให้
แข็งแข่งขัน แข่งขัน เสียดสี เหยียบย่ำทำลาย ธรรมะไม่เป็นอย่างนั้น

ฉะนั้น ถ้าเป็นทางโลกนะ ทางโลกเป็นประเพณีวัฒนธรรม ที่เราพูดเราสาธุนะ เราภูมิใจ
ในบรรพบุรุษของชาติไทยได้สร้างสิ่งดีงามไว้กับชาติ สิ่งดีงามนี้สร้างไว้กับชาติให้เราเห็นคุณค่า
เพราะเขาสร้างมาจากน้ำใจของเขา

กษัตริย์แต่ละองค์นะ สร้างวัดสร้างวาขึ้นมาเพื่อบูชา พระเจ้าตากกู่ประเทศชาติเพื่อบูชา
องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระพุทธยอดฟ้าท่านก็ยกประเทศไทยให้เป็นพระพุทธศาสนา
ท่านทำของท่านมาทั้งนั้นนะ เราภูมิใจนะ

แต่เพราะเราอาศัยแบบนี้เราก็คู่กับตื่นเงา อยู่กับภายนอก ใต้น้ำมันเป็นเรื่อง...ถ้าพระที่มี
มีคุณธรรม พระที่ดีงาม เขาก็ทำสิ่งที่ถูกต้องเป็นสัมมาทิฐิ พระที่เห็นแก่ผลประโยชน์เขาก็เอา
สิ่งนี้มาเป็นสินค้า เอาสิ่งนี้เป็นผลประโยชน์ ฉะนั้น ถ้าพระกรรมฐาน สิ่งนี้ตัดทิ้งไปเลย เพราะมัน
มีดีและชั่ว มันมีถูกและผิด ไม่มี

มีจริงๆ งานของเราในกรรมฐานก็ทางจงกรมใจ ก็ที่ปฏิบัติที่นั่งสมาธิใจ แล้วอย่าคุยกัน
อย่าเที่ยวนินทา

ให้นินทาก็ตรวจสอบกิเลสของตน นินทาก็ตรวจสอบว่าที่มันอยากพูดนี้ มันอยากเห็นว่า
คนนั้นไม่ดี คนนี้ไม่ดี คนนั้นไม่ดี...มีงนะไม่ดี เพราะมีงกำลังสร้างความหนักหูให้เขา มีงกำลัง
ทำให้ในวัดวุ่นวาย ถ้าคนนั้นไม่ดี คนนี้ไม่ดี ก็มีงนั่นแหละตัวไม่ดีตัวแรก เอวัง